

[Lone Dybkjær]

Men når det er sagt, vil jeg blot sige, at hr. Leif Hermanns indlæg og det, jeg har sagt her, så nogenlunde dækker Det Radikale Venstres opfattelse af denne sag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu breder idyllen sig jo. Jeg er helt ked af, at Skive Folkeblads chefredaktør ikke er til stede i salen, for jeg tror, det ville være interessant for ham at høre fru Lone Dybkjærs indlæg. Almindeligvis er det sjældent, at vores synspunkter kan dække Det Radikale Venstres synspunkter, men tak for bemærkningen.

I øvrigt kan jeg tilslutte mig det, fru Lone Dybkjær sagde med hensyn til ny teknik. Jeg tror også, at den måde, vi har fundet i loven om genteknologi i hvert fald som forsøg er værd at overveje, når det drejer sig om nye teknologier inden for området, der kan give anledning til miljøproblemer. Det synes jeg er helt rigtigt.

Tinning (VS):

Spinkle bygningsværker skal jo omgås med varsomhed, og det fælles byggeri, der netop er kommet op at stå med hr. Leif Hermann og fru Lone Dybkjær, vil jeg meget nødig forstyrre, og jeg skal blot sige, at jeg føler, hr. Leif Hermanns indlæg var ganske dækkende for, hvad jeg kunne have fundet på at sige, og at jeg synes, fru Lone Dybkjærs overvejelser var både meget interessante og uhyre fornuftige. Også dér føler jeg mig fuldt ud dækket ind.

Løvig Simonsen (S):

Jamen det er jo skönt at opleve så meget, man kan være enige om. Det, jeg i og for sig synes er ganske pudsigt i denne debat, om man kan kalde det sådan, er, at man nok er enige i problemstillingerne, men ikke enige i løsningsmodellerne – i hvert fald ikke i den socialdemokratiske løsningsmodel, nemlig at man skal ændre miljøbeskyttelsesloven. Men det får da være, for hvis man kan løse problemerne tilfredsstillende på anden vis, skal det da tages op. Vi har for lang tid siden bemærket, at miljøministeren har udtalt, at man vil bruge det, vi kalder call-in-bestemmelserne, for en række af de virksomheder, og jeg vil da tro, at nogle af de virksomheder,

vi har nævnt i vort beslutningsforslag, just vil være i ministerens søgelys.

Dermed mener jeg faktisk også, at der, selv om der ikke har været udtalt tilslutning til vores beslutningsforslag, i hvert tilfælde har været udtrykt tilslutning til at løse problemerne, og det kan vi da diskutere i udvalget. Det, jeg har lagt vægt på efter det, miljøministeren sagde, var, at det meget ofte drejede sig om kemisk komplicerede virksomheder. Det er korrekt. Jeg tager nok heller ikke meget fejl, hvis jeg siger, at mange af disse virksomheder er kendt ikke alene i offentligheden igennem pressen, men så sandelig også i Miljøstyrelsen, for jeg har på fornemmelsen, at mange af de ting, der er blevet godkendt det ene eller andet sted, er blevet anket til Miljøstyrelsen og i langt de fleste tilfælde blevet strammet op af Miljøstyrelsen. Derefter er virksomhederne gået til Miljøankenævnet, der meget ofte har taget en vandring tilbage. Det vil sige, at man i hvert tilfælde i Miljøstyrelsen har et særdeles godt kendskab til disse virksomheder, og det betyder også, at man i Miljøstyrelsen er klar over, hvor problemerne ligger.

Hvorfor skulle vi så ikke udnytte den ekspertise, vi har, og dermed aflaste amterne? Det skal man også tænke på, for amterne har på baggrund af de tilsynsrapporter, vi har modtaget, erklæret sig villige til at gå ind i et forstærket tilsyn med en lang række virksomheder, og dér kan de så bruge disse kræfter, for der er nok mange virksomheder og udledninger, der skal ses på, ikke mindst når jeg tænker på det sidste cirkulære vedrørende ulovlige udledninger, der er udsendt til amter og kommuner. Derved kunne man opnå to ting, dels at aflaste amterne, dels at sørge for, at vi udnytter den ekspertise, vi har, på bedst mulig vis.

Jeg er også enig i det, som ministeren sagde, at grundsynspunktet selvfølgelig er, at tilsyn og godkendelse ligger i de kommunale og amtskommunale led. Det rokker vi heller ikke ved. Det er klart, for det har vi diskuteret for mange år siden, da vi lavede den kommunale reform, og det har vi i og for sig haft meget gode erfaringer med. Men vi må også erkende, at nogle af de virksomheder, som vi har på listen, har været til behandling ikke alene i offentligheden, men så sandelig også har været debatteret her i Folketinget. Det står da vist helt klart.